

Zaak C-65/93

Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie

„Artikel 43 EEG-Verdrag — Verplichting tot raadpleging van Parlement”

Conclusie van advocaat-generaal G. Tesauro van 13 december 1994	I - 645
Arrest van het Hof van 30 maart 1995	I - 660

Samenvatting van het arrest

Handelingen van de instellingen — Totstandkomingsprocedure — Reguliere raadpleging van Parlement — Wezenlijk vormvoorschrift — Draagwijdte — Niet-voldoen door Parlement aan verplichting tot loyale samenwerking tussen instellingen — Gevolgen

De reguliere raadpleging van het Parlement in de door het Verdrag voorziene gevallen is een wezenlijk vormvoorschrift, waarvan de niet-naleving tot nietigheid van de betrokken handeling leidt. De daadwerkelijke deelneming van het Parlement aan de communautaire regelgeving volgens de hiertoe in het Verdrag neergelegde procedures is

immers een wezenlijk bestanddeel van het door het Verdrag gewilde institutionele evenwicht. Deze bevoegdheid is de afspiegeling van een democratisch grondbeginsel, volgens hetwelk de volkeren door tussenkomst van een representatieve vergadering aan de machtsuitoefening deelnemen.

De raadplegingseis is slechts als nageleefd te beschouwen wanneer het Parlement zijn zienswijze kenbaar heeft gemaakt; het mag er niet voor worden gehouden, dat er reeds aan is voldaan wanneer de Raad om advies heeft gevraagd. In dringende gevallen staat het aan de Raad om van alle in het Verdrag en het reglement van het Parlement voorziene mogelijkheden gebruik te maken om het voorafgaande advies van laatstgenoemde instelling in te winnen.

In het kader van de interinstitutionele dialoog, waarop met name de raadplegingsprocedure berust, gelden evenwel dezelfde wederzijdse verplichtingen tot loyale samenwerking als in de betrekkingen tussen de Lid-Staten en de gemeenschapsinstellingen.

Het Parlement heeft niet voldaan aan zijn verplichting tot loyale samenwerking jegens de Raad in een situatie waarin op verzoek van de Raad was besloten, het voorstel houdende toepassing van de algemene tariefpreferenties op bepaalde produkten van oorsprong uit de ontwikkelingslanden voor het komende jaar, te behandelen volgens de urgentieprocedure, welk verzoek gerechtvaardigd was gezien de bijzondere betrekkingen tussen de Gemeenschap en die landen en de moeilijkheden die zouden ontstaan indien de toepassing van deze preferenties plotseling werd onderbroken. Vervolgens had het Parlement evenwel besloten, de laatste plenaire zitting waarin het voorstel tijdig had kunnen worden besproken, te sluiten zonder over het voorstel te hebben beraadslaagd. Nu het aldus niet aan zijn verplichting heeft voldaan, kan het Parlement de Raad niet verwijten, dat deze zonder het advies van het Parlement af te wachten, de in geding zijnde verordening heeft vastgesteld.